

FAKTABOKS

Advokatfirmaet Paul Johansen ApS, pr. 1. januar 2007 Advokatfirmaet Johansen & Bliddal ApS, Bredgade 20, 6920 Videbæk er virksomheden, som er rammen for det beskrevne generationsskifte. Virksomheden beskæftiger tre jurister, fem sekretærer, en elev, to piccoliner, en rengøringspige og en havemand. Virksomheden er en typisk allround advokatvirksomhed i provinsen, som servicerer både private og erhvervsvirksomheder i primært Videbæk og omegn. Personalet repræsenterer næsten 185 års erfaring i advokatbranchen.

Advokat Lotte Bliddal er 34 år. Gift med Martin på 36 år. Har tre drenge: Andreas på seks år, Jesper på fem år og Thomas på et år.

Advokat Paul Johansen er 62 år. Gift med Aase på 60 år. Har to døtre: Lotte på 34 og Helle på 32 år. Startede virksomheden tilbage i oktober 1990 efter at have været i kompagniskab med advokat Rudolf Knudsen, Videbæk, siden 1975.

Selvstændig ung advokat med begejstring som drivkraft

Ung kvindelig advokat går mod strømmen

Generationsskifte... egentlig ikke så overraskende, at jeg – på trods af alt, herunder et par ”oprør” og flirten med andre ting undervejs – står ved denne milepæl som nu 34-årig, eftersom min kære far, kollega og chef allerede har rundet de 62 år og ude i horisonten forståeligt nok længes efter en tilværelse med lidt mere tid til golf, mere skisport, afslapning i sommerhuset og besøg af friske børnebørn, mere end han længes efter de mange retssale rundt omkring i det danske land, de sene møder med klienter, de utallige daglige telefonopringninger, korrespondanceskrivelser, processkrifter og alt det meget andet, som man også skal nå, når man driver en virksomhed med 3 jurister, 5 sekretærer, elev, piccoline, havemand og rengøringsdame.

Juraen ind med modernismen

Ud over at have fået juraen og dens særegne metode ind med modernismen har jeg selv en efterhånden lang fortid med hele 16 år i virksomheden som først piccoline, så rengøringspige, dernæst juridisk medhjælper i sommerferien under mine studier, og endeligt som advokatfuldmægtig og nu advokat. Jeg har bestået min advokateksamen, jeg har bestået mine 2 prøvesager i landsretten, og jeg har dermed fået min møderet for landsret. Karrieremæssigt står jeg altså i en position, hvor et generationsskifte må siges at være totalt oplagt...

Flugt fra advokatbranchen

Nøgletal fra advokatbranchen viser, at omkring 50 % af alle advokater i Danmark er 50 år eller derover, hvorfor der er en stor generation af advokater, som skal på pension inden for de næste 15 år, og blandt mange af disse advokater må der lige som hos os være overvejelser omkring eller allerede gjort tiltag til generationsskifter.

Endvidere viser undersøgelser, at advokatbranchen har svært ved at fastholde specielt de unge kvindelige advokater, som har tendens til at søge væk fra branchen, når de stifter familie. Begrundelsen for de mange unge advokaters flugt eller planer om flugt fra branchen skyldes blandt andet manglen på god ledelse, dårlig kommunikation mellem ledelse og medarbejdere, manglende fleksibilitet, herunder ledelsens manglende forståelse for, at medarbejderne har andre prioriteter end arbejdet, så som familieliv, fritidsinteresser m.m.

Tanker inden generationsskiftet

Hvorfor skriver jeg så om dette, når et generationsskifte i mit tilfælde set dels udefra og dels indefra virker som et naturligt og nærmest skæbnebestemt næste skridt på vejen?

Det har jeg valgt at gøre, fordi jeg til tider i min egen spekulationsproces – specielt når angsten for det uvisse af uforklarlige, men alligevel forståelige årsager melder sin ankomst – i lighed med de fleste andre kvinder tvivler på mine egne evner med tanker som: Kan jeg overhovedet føre denne virksomhed videre? Kan jeg løfte arven efter min fader? Vil klienterne fortsat føle sig godt behandlet af virksomheden og bruge os, når grundlæggeren af virksomheden om nogle år ikke længere er her? Kan jeg i de kommende år få ”plads” og lov til at afprøve mine ideer? Vil personalet bakke op om mig? Kan jeg fastholde de gamle klienter og tiltrække nye klienter i en turbulent tid, hvor der også inden for advokatbranchen sker store forandringer? Vil jeg tillige være i stand til at tiltrække, udvikle og fastholde de dygtige medarbejdere? Og allervigtigst af alt: Ad hvilken vej ønsker jeg, at virksomheden skal gå, og hvor skal denne vej føre virksomheden hen?

Set udefra virker disse tanker måske lidt latterlige og/eller infantile, for vi kan vel alle blive enige om, at det ikke er en gigantvirksomhed som A.P. Møller, Jysk eller Bestseller, jeg skal videreføre, vel? Dertil kommer, at vi alle godt ved, at jorden bestemt ikke går under, hvis netop jeg en dag skulle vågne op og konkludere, at dette her simpelt hen ikke spiller...

Grobund for gode historier

De mange tanker, jeg har gjort mig i de forløbne måneder op til min endelige beslutning, har til tider gjort mig begejstret og til andre tider nedtrykt. I sidstnævnte tider er jeg så heldigt stillet, at jeg har beriget mit liv med verdens bedste ægtefælle, som har en uforklarlig evne til at lege sig gennem livet – han er kort fortalt typen, der samler på historier. Inden Martin, som min mand hedder, og jeg blev gift, aftalte vi, at når vi engang bliver nogle gamle ”røvhuller” (undskyld mit sprog – men det var ordene) og ender på plejehjemmet, så vil vi være dem, der skal kunne fortælle de mest underholdende historier! Kigger man på vort generationsskifte gennem sådanne briller, så er der efter Martins og min overbevisning faktisk grobund for ikke bare én men mange gode historier i et sådant forløb.

Kort og godt er det denne aftale med min ægtefælle, som har dannet baggrund for min endelige beslutning om, at jeg nu kaster mig ud i dette generationsskifte. Det er tillige samme aftale, som har resulteret i min beslutning om, at jeg med en mindre artikelserie – hvor nærværende er den første – vil dele mine tanker og praktiske erfaringer på ærligste vis med den del af jer læsere, som måtte være interesseret i at vide mere om, hvordan en sådan proces forløber.

Begejstring som drivkrav

Nu hvor jeg er inde på ærlighed, så vil jeg godt fortælle lidt flere personlige ting om mig selv: Jeg er en ildsjæl, som op til et par gange om året lader mig begejstre af mere eller mindre underlige ting. Mine interesser har været vidt omkring fra dyrkelse af sport på eliteplan til sten og krystaller til haveplanter til telefoni til mit kæmpe engagement i min ægtefælles opfindelse af et – desværre alene for en flok idealister at se – ”kanon-smart” transportabelt vægttræningsudstyr til opstart af Videbæk Karate og Kickboksning Klub, til pendulering til projekt ”Ryd op dit liv/rod” til zoneterapi, til bestyrelsesarbejde i idrætsforeningen Videbæk Motionscenter og meget mere. En af de ting, der i relation til nævnte egenskab overraskede mig allermost, var, at jeg ikke umiddelbart blev tændt af den hellige ild, når jeg overvejede generationsskiftet. Hvordan kunne det være? Var årsagen i bund og grund den, at det var fordi, at jeg ikke ville medvirke i et generationsskifte? Svaret viste sig for mig at være så simpelt: Det man (eller i hver fald jeg) kender godt, kender man så godt, at man udmærket ved, hvor skoen trykker, og så kan det være svært at (for-)blive begejstret. Det man derimod ikke kender, men som man f.eks. introduceres kort for, kan derimod begejstre én for vildt, og så er jeg en af dem, man kan kalde for missionær med det allerstørste M, for jeg studerer emnet i bund og taler og taler om dette, lige til folks ører falder af...

Dokumentation af processen

Mine tanker og planer går netop nu i retning af, at jeg vil forsøge mig med oprettelsen af min egen blog på nettet. Jeg har købt domænenavnet www.Lotte-Bliddal.dk og sat min kære og meget ambitiøse svoger i gang med at sætte siden op for mig. Meningen med min blog skal være at skabe et forum, hvor dokumentation af vor generationsskifteproces set fra min side vil finde sted. Interesserede vil naturligvis kunne følge med og få lejlighed til at kommentere mine tiltag og mine tilkendegivelser om erhvervede erfaringer, herunder mine oplysninger om, hvad der var godt, og hvad der var mindre godt... Konstruktiv input fra interessenter vil blive imødeset med taknemmelighed.

Hvor er virksomheden nu?

Så er der alene tilbage at fortælle om status lige nu:

Jeg blev medejer af virksomheden pr. 1. august 2006 og ejer nu 51 % af virksomheden. Min fader ejer 49 %, og virksomheden vil naturligvis blive ført videre i samme ånd som hidtil. Jeg passer fortsat mine mange sager, og så gør jeg mig en masse tanker om fremtiden. Disse tanker har allerede resulteret i konkrete initiativer, og nogle af disse er blevet implementeret i virksomheden og andre vil blive det i den nærmeste fremtid, så også vor advokatvirksomhed kan komme på forkant med branchens store udfordringer i fremtiden.

Og ja, til sidst skal det oplyses, at virksomheden pr. 1. januar 2007 har skiftet navn fra Advokatfirmaet Paul Johansen ApS til Advokatfirmaet Johansen & Bliddal ApS.

Skrevet af Lotte Bliddal i udkast i oktober 2006 og januar 2007

Kontaktinformation:

Lotte Bliddal, advokat

Advokatfirmaet Johansen & Bliddal

